

Autor: BcA. Štěpánka Hrůzová, Dis.

Téma diplomové práce: Dramaturgie a financování edukačních programů

Vedoucí práce: Ing. Roman Bělor

Oponent: MgA. Dana Wagnerová

Autorka v diplomové práci zpracovává problematiku dramaturgie a financování edukačních programů pro děti a mládež, zamýšlí se nad rolí hudebního dramaturga na české hudební scéně. Detailněji se zaměřila na dva pražské orchestry, PKF-Prague Philharmonia a Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK. V protikladu k jejich edukačním aktivitám pak v závěru práce staví soukromý projekt Filharmonie.

V úvodu práce si autorka dává dva cíle: definovat úlohu hudebního dramaturga a zjistit co nejpřesnější informace o skladbě finančních prostředků vydávaných na edukační programy ve zkoumaných orchestrech.

První část práce se poměrně obsírně zabývá historickým vývojem termínu *dramaturgie*, osvětluje proměnu definice dramaturgie v 21. století a jak se tato disciplína vyvíjela směrem od divadelní k hudební. Dále definuje roli hudebního dramaturga a faktory, které mají na tvůrčí dramaturgickou práci bezprostřední vliv. Zdůrazňuje úlohu hudebního dramaturga při přípravě edukačních programů.

V druhé části se autorka již plně věnuje edukačním programům zkoumaných orchestrů. Obě organizace, PKF i FOK patří k nejvýznamnějším producentům programů pro děti a mládež, každá z nich toto téma zpracovává jiným způsobem. Autorka předkládá obsah edukačních programů obou organizací a uvádí tvůrčí týmy, které stojí za jednotlivými koncepcemi.

V případě PKF se dozvídáme o několikeré výměně tvůrčího týmu v průběhu let, zde mi chybí nástin důvodů, proč ke změnám došlo. Jistě by tuto otázku pomohl vyřešit dotaz na management PKF či rozhovor s některým z tvůrců dětských programů. Závěrem kapitoly o PKF autorka výstižně sumarizuje dramaturgické principy užívané v edukačních koncertech pro děti.

Co se týká cíle zmapovat financování edukačních programů, autorka vychází především z výročních zpráv obou orchestrů, přičemž – jak sama uvádí – oproti PKF jsou informace o financování edukací v orchestru FOK špatně dostupné, proto věnuje financování dětských programů FOK kratší podkapitulu práce. Zde se domnívám, že by stálo za to kontaktovat s žádostí o aktuální informace management orchestru, který by se jistě rád podělil o nejnovější data týkající se financování dětských pořadů. (Jedná se o obdobnou výtku jako v předcházejícím odstavci, nelze se zbavit dojmu, že autorka nevyužila veškeré dostupné zdroje a zaměřila se pouze na zdroje elektronické). Takto je kapitola věnovaná financování edukačních programů FOK příliš stručná.

Zajímavým momentem je fakt, že jeden ze stěžejních tvůrců dětských programů v PKF, Vladimír Jopek, se v roce 2019 přesunul do FOK. Autorka zmiňuje na první pohled viditelné změny, které Jopek do edukačních programů FOK vnesl, nicméně stálo by za hlubší zkoumání, jak se Jopkovo působení ve FOKu odlišovalo od jeho předešlých let v PKF a také, co vede konkurenční orchestry využívat na tak specifickou disciplínu, jakou edukační programy jsou, stejný tvůrčí tým.

Celkově práce přináší podrobný přehled dramaturgií edukačních programů v režii PKF a FOK. Škoda, že autorka nevyužila příležitost porovnat data se svojí bakalářskou prací, ve které se zabývala

orchestrálními edukačními programy a jejich přesahem do hudební výchovy a má k dispozici podrobné údaje od konkurenční České filharmonie.

Již jen na okraj bych ráda zmínila, že by stálo za to věnovat více pozornosti stylistické stránce práce (zvláště v částech, ve kterých autorka komentuje zjištěné jevy) a eliminovat v čístopisu poměrně časté překlepy.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **B-C**.

Posudek vypracovala: MgA. Dana Wagnerová

V Praze dne 2. června 2022